

Nd.

81. Frumvarp

til laga um innflutningsbann á nokkrum vörutegundum.

Flutningsm.: Pétur Ottesen, Jón Sigurðsson, Jón Ólafsson.

1. gr.

Bannað er að flytja til landsins kjöt og kjötmeti, i hverri mynd sem er, fisk og fiskmeti, i hverri mynd sem er, osta, egg, eggjaduft, smjör og kartöflur.

Bann við innflutningi á kartöflum gildir þó aðeins frá 1. september til 31. desember ár hvert.

2. gr.

Ef sérstakar ástæður mæla með, er atvinnumálaráðherra heimilt, að fengnum meðmælum Búnaðarfélags Íslands, að veita undanþágu frá banni því, er í 1. gr. getur, um ákveðið tímabil að því er snertir innflutning á smjöri og kartöflum.

3. gr.

Atvinnumálaráðherra er heimilt að setja með reglugerð hámarksverð á vörur þær, er um getur í 1. gr., og má í reglugerð ákveða sektir fyrir brot.

4. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum frá 200—5000 kr., og renna þær í ríkissjóð. Ólöglega innfluttar vörur skal endursenda eða gera upptækar, og rennur andvirði þeirra þá í ríkissjóð.

5. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkv. 3. gr., skulu sæta meðferð ahmennra lögreglumála.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

G r e i n a r g e r ð.

Nú er komið fram í Ed. frv. til laga um að nema úr gildi lög nr. 1 frá 8. marz 1920, um heimild fyrir landsstjórnina til að takmarka eða banna innflutning á óþörfum varningi. Í skjóli þessarar heimildar hefir verið takmarkaður eða með öllu tekið fyrir innflutning á nokkrum af þeim vörutegundum, er frv. ræðir um. Hömlur þessar hafa óneitanlega orðið til þess, það sem þær ná, að ýta mjög undir framleiðslu á þessum vörum, enda er nú svo komið, að þessi framleiðsla landsmanna fullnægir nú að mestu þörfum þeirra, ef óvenjulegar ástæður, eins og t. d. kartöflusýki og ill nýting heyja í stórum hluta landsins að þessu sinni, hamlar ekki framleiðslunni. Þykir sjálfsagt að taka tillit til þessa, og á því er byggð undanþáguheimild sú, er felst í frv.

Hvað sem ofan á verður um frv. það, sem fyrir Ed. liggur um afnám innflutningshaftanna, þá þykir ekki rétt að láta þessa nauðsynlegu vernd fyrir framleiðsluvörur landsmanna hvíla á svo ótryggum grundvelli sem reglugerðarheimild sú, sem felst í lögnum frá 1920, er, heldur virðist bæði tímabært og nauðsynlegt að hafa um þessi efni bein lagafyrirmæli.